

“ Så ja, det er enormt ærgerligt, vi alligevel ikke kan komme tilbage på mandag. Men vi kan jo ikke gøre noget ved det – og så er det jo heller ikke verdens undergang.

FREDERIKKE LØJE
RENTSCH

Frederikke Løje Rentsch, elev på Helsingør Gymnasium, er en af de mange gymnasielever der endnu må fortsætte undervisningen online. Foto: Lars Johannessen

Gymnasieeleverne må endnu vente

Til det sidste håbede landets gymnasielever på, at de kunne komme tilbage på skolerne - men det sker kun på Bornholm. To 2.g'er fra Helsingør Gymnasium fortæller her, hvordan de har det med, at de skal fortsætte fuldtid foran skærmen.

Otto Rühl

HELSINGØR: Blandt de mange der lyttede intenst til statsministerens pressemøde onsdag eftermiddag, var også landets gymnasielever: Ville man følge de råd, man havde fået fra sundhedsmyndighederne, eller ville man følge det pres, der fra mange sider – også politisk - var lagt på regeringen for også at få de større elever tilbage.

Men nej. Hverken de ældste folkeskoleelever eller gymnasieeleverne kommer tilbage lige nu – medmindre man bor på Bornholm.

Det var mere chokerende sidste forår

To af de elever her i Helsingør, der fortsat de næste uger skal sidde derhjemme foran skærmen, er 18-årige Caroline Faldborg Kennov fra Ålsgårde og 17-årige Frederikke Løje Rentsch fra Snekkersten. De går begge i 2.g på Helsingør Gymnasium og tog en kort pause i arbejdet med deres Studieretningsopgave for at fortælle om deres syn på den fortsatte lukning.

Caroline fortæller, at oplevelsen sidste forår i marts var anderledes:

- Man var lige i november startet i sine studieretningsklasse og så efter fire måneder chokket: Gymnasierne lukker: I skal undervises hjemme.

Utrolig meget blev forandret, man så ikke de næsten nye klassekammerater, fritidsinteresserne blev lukket ned – Caroline gik til karate – og man blev bekymret: Hvad med uddannelsen?

1.g'erne nåede først lige tilbage, da de skulle have haft læseferie. Men de fik da lavet deres dansk-historieopgave og var også til nogle mundtlige prøver. Fysikeksamen blev aflyst og årskaracteren overført.

Heldigvis nåede vi da et næsten almindeligt efterår

Caroline lyser helt op, når hun taler om efteråret. 12. august kom man tilbage, undervisningen var helt normal, og man kunne leve sit normale ungdomsliv. Men det endte brat den 7. december, hvor Caroline og alle andre blev sendt hjem igen:

- I begyndelsen var man bare derhjemme og havde ikke rigtigt noget socialt liv. Vi måtte lægge vores egne behov til side. Nu går jeg ofte tur med vennerne og får på den måde lidt mere af det sociale. Men jeg længes efter hverdagen – før coronaen, siger Caroline. Foto: Lars Johannessen

- OK, man kom hurtigere ind i rutinen igen, men hverdagen blev flad, intetsigende – det hele blev så rutinepræget. Og i kemi, som er det ene af mine hovedfag, er vi jo vant til at eksperimentere selv og finde data – nu får vi bare data fra læreren og skal så lave vores kemiopgaver ud fra det.

- I begyndelsen var man bare derhjemme og havde ikke rigtigt noget socialt liv. Vi

måtte lægge vores egne behov til side. Nu går jeg ofte tur med vennerne og får på den måde lidt mere af det sociale. Men jeg længes efter hverdagen – før coronaen.

Skuffelsen: - Jeg troede lige Caroline lægger ikke skjul på, at hun blev meget skuffet over statsministerens udmelding:

- De sidste dage har der været mange rygter om, at gym-

nasiet ville blive lukket op igen, så måske var jeg lidt for begejstret og troede at livet nu igen lukkede op, og derfor er jeg nok ekstra skuffet. Det bliver så forsat trængsel herhjemme: Min far arbejder hjemmefra, min mor er også hjemme og min søster, der går i 9.klasse, skal også arbejde videre hjemmefra. Men OK – mine mindste søskende er tilbage i børnehaven og i 3. klasse.

Frederikke Løje Rentsch tænker nu også tilbage på det næsten almindelige efterår. Hun husker dog, at man jo hele efteråret gik med mundbind, indtil man sad på sin plads. Og sprittede og sprittede borde og stole.

- Det er blevet en så naturlig del af hverdagen, at man slet ikke husker, at vi jo stadig gjorde dette i efteråret, fortæller Frederikke.

Som Caroline blev Frederikke også snydt for at kunne starte på en ny fritidsaktivitet sidste forår - Krav Maga – et israelsk inspireret selvforsvars-træningsprogram.

Ikke verdens undergang Frederikke ser lidt mere

fortrøstningsfuldt på disse måneder:

- Selvfølgelig var vi overraskede, da vi blev sendt hjem den 9. december. Vi var lige startet. Men jeg håbede, at onlineundervisningen denne gang blev bedre, og det synes jeg bestemt også er tilfældet. Der er langt mere variation, og lærerne er også blevet bedre til at tage hensyn til det sociale. Der er mere gruppearbejde, på den måde får vi bedre kontakt med hinanden, nu hvor vi ikke må ses.

Og så nævner Frederikke en ting, som flere journalister har skrevet om de sidste uger: Der er mere ro, når man arbejder derhjemme:

- Min mor er lærer, så hun underviser også online og min ene bror går i 6. klasse og må heller ikke komme tilbage. Så vi ser mere til hinanden om morgenen, inden vi går hver til vores computer.

- Så ja, det er enormt ærgerligt, vi alligevel ikke kan komme tilbage på mandag. Men vi kan jo ikke gøre noget ved det – og så er det jo heller ikke verdens undergang, slutter Frederikke Løje Rentsch.